

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Ποιος λοιπόν υπό αυτές τις συνθήκες/ ενώ έτσι είχαν τα πράγματα θα τολμούσε να προβεί σε τέτοιου είδους ενέργειες; Νομίζω/Κατά τη γνώμη μου είναι παράδοξο εσείς που/στους οποίους , η πόλη όλα τα χρόνια/ ανέκαθεν σας έχει αναθέσει την ευθύνη να φροντίζετε τα ιερά ελαιόδεντρα ,ποτέ δε μου έχετε επιβάλλει πρόστιμο επειδή εργάζομαι παράνομα, ούτε με έχετε παραπέμψει σε δίκη επειδή απομάκρυνα κάποια δένδρα και αυτός ,που ούτε καλλιεργεί κάπου κοντά ,ούτε τυχαίνει να έχει οριστεί υπεύθυνος, ούτε να είναι σε ηλικία να γνωρίζει τέτοιου είδους πράγματα/ζητήματα/ υποθέσεις, να με καταγγέλλει επειδή απομάκρυνα κάποιο ιερό ελαιόδεντρο.

Γ2. Στο κείμενο αναφοράς ο ομιλητής υπερασπίζεται τον εαυτό του σχετικά με την κατηγορία που του προσάπτεται ότι έκοψε ένα ιερό ελαιόδεντρο, πράξη παράνομη και ανίερη. Ειδικότερα με μορφή ερωτήματος διατυπώνει το επιχείρημα προς τους δικαστές πως αν ήθελε να παρανομήσει θα ήταν πιο εύκολο γι αυτόν να το πράξει επί τυραννίας παρά επί δημοκρατίας.(« Πότερον...τριάκοντα;») διευκρινίζοντας πως όποιος πολίτης το επιθυμούσε ήταν πιο εύκολο να το διαπράξει τότε, υπό συνθήκες τυραννίας (« και ού...νυνί»). Ισχυρίζεται επίσης πως δεν διέπραξε κανένα αδίκημα ούτε τότε ,ούτε τώρα («έγώ...φανήσομαι») . Ακολουθως, σε μια προσπάθεια να αναδείξει το ήθος του υποστηρίζει πως αν ήταν ο χειρότερος εχθρός του εαυτού του στον κόσμο θα επιχειρούσε να απομακρύνει το ιερό ελαιόδεντρο από το συγκεκριμένο χωράφι (« Πώς...τοῦ χωρίου»), όπου δεν υπάρχει ούτε ένα δέντρο, παρά μόνο ένα κορμός ιερού ελαιόδεντρου ,όπως ισχυρίζεται και ο κατηγορος («έν ...ῆν») ,που περιβάλλεται από δρόμο ,που γύρω κατοικούν γείτονες και από τις δύο πλευρές, που δεν έχει περίφραξη και είναι ορατό από παντού («κυκλόθεν....έστί») . Τέλος θεωρεί παράταιρο να κατηγορείται από έναν άνθρωπο που δεν έχει σχέση και γνώση με το αντικείμενο(« δεινόν...ἡρημένος»).

Γ3α. τούτους, οἷ, γεωργοῦντες, τυγχάνουσι, ἐπιμεληταί, ἡρημένοι

Γ3β. διαβλήθητι, ἀφανιεῖν, φαίη, περιώκουν

Γ4α. **οὔσης**: επιρρηματική χρονική μετοχή που δηλώνει το σύγχρονο, γενική απόλυτη (με υποκείμενο τον όρο «δημοκρατίας»), επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο «παρανομεῖν».

ἀδικεῖν : τελικό ἀναρθρο ἀπαρέμφατο, Υποκείμενο στο ἀπρόσωπο «ἐξῆν», ετεροπροσωπία.

ἐμαυτῷ : ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, δοτική αντικειμενική στο «κακονούστατος».

ἐλαῶν : αντικείμενο στο «ἐπιμελεῖσθαι».

ὡς ἀφανίσαντα: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή υποκειμενικής αιτιολογίας, συνημμένη στο «με», επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο «καταστήσαι».

ἐπιμελητής: κατηγορούμενο στο «ὄς» μέσω της μετοχής «ἡρημένος».

Γ4β. **Υπόθεση**: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση (« εἰ μη πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ κακονούστατος ἦν »)

Απόδοση: κύρια πρόταση ,ευθεία ερώτηση («Πῶς ἂν ὑμῶν....τοῦ χωρίου.; »).

Υπόθεση: εἰ ἦν (εἰ + οριστική ιστορικού χρόνου)

Απόδοση: ἂν ἐπεχείρησα (δυνητική οριστική)

- Ο υποθετικός λόγος δηλώνει **το μη πραγματικό**

Μετατροπή **σε προσδοκώμενο**

Υπόθεση : ἐάν, ἂν ἦν + υποτακτική (ἦν ῶ)

Απόδοση: οριστική μέλλοντα (ἐπιχειρήσω)